

Ter dankbare herinnering aan
FREDERICUS JOSEPHUS HARTMANN

sedert 16 april 1971 weduwnaar van
Geertruida Elisabeth Rondhuis.

Geboren te Enschede 18 september 1894.

Overleden te Weerselo 8 mei 1984.

Wij hebben hem te ruste gelegd op het
R.K. Kerkhof te Enschede 11 mei 1984.

Opgegroeid in een aannemersgezin, raakte hij al vroeg vertrouwd met de bouwwereld. In 1923 begon hij vol levensmoed en idealisme aan het stichten van een gezin en met een eigen zaak.

Er kwamen kinderen, voor wie hij alles over had.

Hij was een man van geloof zonder franje. Hij kwam voor zijn eigen overtuiging uit, in welk gezelschap hij ook was. Hij was strikt eerlijk en rechtvaardig. Je kon van hem op aan. Hij kon ook fel zijn, vooral waar het onrecht betrof. Voor de weerlozen en hen die geen rechten hadden kwam hij op. Hij maakte zich verdienstelijk voor de mens in nood in het werk van het Burgerlijk Armbestuur en voor de woningbouwvereniging. Zoals in ieder leven is ook hem leed niet bespaard gebleven. In het zakenleven heeft hij tegenvallers en desillusies gekend.

Ziekte in zijn gezin. Moeilijke crisisjaren. Maar hij ging niet bij de pakken neerzitten. Vertrouwvol en gelovig ging hij zijn weg. In

zijn leven heeft hij vele malen afscheid moeten nemen. Van zijn kinderen die hun eigen weg gingen. Na de ziekte en het vroege heengaan van zijn lieve vrouw. En tenslotte het afscheid van zijn huis, waar hij zijn leven lang gewoond had.

Waarom moest dit allemaal? Met deze vraag heeft hij geworsteld, maar zijn nuchterheid en optimisme hielpen hem altijd verder. Stil voor zich zelf probeerde hij de situaties te verwerken. In Huize St. Jozef heeft hij nog gelukkige jaren doorgebracht. Hij was vol lof over de verzorging en klaagde nooit. Hij was een tevreden mens. Alleen de achteruitgang van zijn geest en de aftakeling van zijn lichaam kon hij moeilijk verwerken. Maar hij was dankbaar voor de hulp van de mensen om hem heen.

Moge hij nu samen met zijn lieve vrouw genieten van Gods aanschijn, waar zij zo rotsvast in geloofden.

Vader en moeder, wij zijn U beiden heel dankbaar voor alles wat U ons hebt voorgeleefd en meegegeven.

Blijf ons vanuit Uw leven in God leiden op onze tocht door het leven.

Voor de vele bliken van medeleven na het overlijden van onze lieve vader en opa betuigen wij U onze hartelijke dank.

Kinderen, klein- en
achterkleinkinderen.